

ТУРКИСТОН

1993 йил 18 май • Сешанба • № 57 (14085)

تورکستان

TURKISTAN

Нархи 5 сўм.

Уртача ишлар, ўртамеъна тадбирлар ҳақида ёзиш қийин. Умуман ўртақоллар ҳеч қачон ва ҳеч қачон қизиқтирган эмас. Мулоҳаза қилишга, ўйлашга, ўрганишга, макташга, боринги, нафратланмишга-да, азиярли би-рор воқеа тўғрисида гапириб, ёзиб, чароғнинг чиқиши, кўн-линг ўрнига тушиши мумкин. Е у ёқли, ё бу ёқли бўлмаган-лардан асрарин...

«Бошланғич»лар ҳам бор. Лекин... Фарғона вилояти Ешлар ташкилотининг бўлиб ўтган конфе-ренцияси ҳудди ана шу оғрик мазунни тафтиш ва таҳлил этиш-дан бошланди. Сарқотиб Али-шар Тешабоев ҳисобот берди. Бу ўринда Алишер ҳеч қачон айбдор сиз олмаслиги аниқ. Чунки, бундай қарахлик фақатгина Фарғонадагина рўй бериб қолгани йўқ. Кейинги уч-тўрт ой ичида жойлардаги ҳо-қимликлар, ташкилот ва ҳуж-жал раҳбарларининг ёшлар таш-килотларига алоҳида эътибор билан қараётганлари боис умидбахш ўзгаришлар тўғрисида келаяпти. Юзага келиб қолган жиддий вазиятни англаган ви-лоят ҳокими Мирзажон Исло-мов, ҳокимнинг биринчи ўрин-босари Авазжон Муҳторов ва ҳоқим ўринбосари Муҳаммад-али Маҳмудовлар бирин-кетин ёшлар етакчилари билан юзма-юз учрашувлар ўтказишди.

Москва учрашуви: ҳамдўстлик қолмади. Москвада ҳаво булутли ва дим. Одамларнинг чеҳраси ҳам тунд. 1 май кунги фожиа-ли тўқнашув акс садои ҳали аримавган, сиёсий вазият эса матбуот саҳифаларидан биз-га маълум. Б. Ельцин рефе-рендумда ғолиб чиққан бўл-са-да, парламент билан ни-зони бартараф қилолгани йўқ. Ҳозир янги конституция ма-селасида баҳс давом этапти. Б. Ельцин ҳам, Олий Кенгаш қабул қилиниши керак. Россия Президентини парламентни четлаб, Конституцияни махсус кенгашга қабул қилдиришди. Парламент бунга рози эмас, албатта. Энг амон, жамият турли хил сиёсий гуруҳларга ажралган. Бу гуруҳларнинг бо-шини қуватириш осон бўл-майди. МДХ давлат бошқиларининг доирадаги учрашуви

Кремлдаги ҳашаматли Екате-рина залида, сўнгра эса, деле-гация аъзолари билан бирга «Президент-отель»да ўтказил-ди. Елик эшиклар ортида кел-ган музокаралар ва ҳужжат-ларни имзолаш маросими ту-ғайди, президентлар журна-листлар билан сўзбашларни чиқарди. Улар орасида Турк-кистон раҳбари С. Нисозов сўнг шозилич жўнаб кетган экан. Хоржиг сафарга ҳозир-лик қилаётган А. Акаев ўрни-га учрашувда вице-президент Ф. Кулов иштирок этди. Ҳўш, Москва учрашуви МДХ-га нима берди! — Бугунги учрашуви, — де-ди Б. Ельцин шу ҳақда гапир-ди, — ҳамдўстлик ҳаётида муҳим босқични бошлаб бе-йини қуватириш осон бўл-майди. Шундан сўнг савол-жавоб

бошланди. Россия — Украина муносабатлари, имзоланган ҳужжатлар, Қирғизистонда миллий валютанинг жорий этилиши, иқтисодий иттифоқ ҳусусида саволлар тушди. Уларга Б. Ельцин, Л. Кравчук, И. Каримов, Н. Назарбоев, Ф. Кулов ва бошқалар жавоб бердилар. Қўнчилиқни қизиқ-тирган масала бўлажак иқти-содий иттифоқ эди. — Иттифоқ тушуничи, — деди Украина Президенти Л. Кравчук, — одамда салбий туйғу йўғотди. Шу сабабли биз бундай уюшма тарафдор бўл-мас экан, унинг номланмиш-га қаршимиз. Жумҳуриятлар бир-инки йил ичида муста-қиллик йўлидан анча илгар-иллаб кетишди. Янги иттифоқ уларни яна орқага қайтарма-лиги керак. — Узбекистон раҳбари бу фикрни қуватлаб, шундай де-ди:

«Умуман, ҳаммамиз иқти-содий ҳамкорлик уюшмаси бў-лиши тарафдоримиз. Лекин у-яна марказдан бошқарилган у-юшма ташкилотларнинг қар-қатини қўйиб, ҳақдаги ҳуж-жатни қабул қилишни кейин-ги учрашувга қолдиришди. Бу сафар Россия рублининг ҳаракат доираси, янги мил-лий валюталарнинг жорий эти-лиши масаласи муҳокима қи-линишига таъкидланди. МДХ мамлакатлари Муҳофазатчи-лик вақтларининг бир кун олди бўлиб ўтган кен-гаши ақуларни ҳақда Е. Ша-пошниковнинг ахбороти тинг-лангани айтилди. Давлат раҳбарларининг кей-инги учрашуви 16 июлда Ере-ванда бўлиши эълон қилинди.

Носир МУҲАММАД, УЗА МУҲБИР. Тошкент — Москва — Тош-кент.

УТИШ ДАВРИ САБОҚЛАРИ ТАРАДДУД НУҚТАСИ

де, аксари «бошланғичлар»да-ги аҳвол — ўртамеъна Мар-жазқумдан тортиб, то туман кў-миталаригача хайрли тадбирлар кўпчиликланмак мазкур келатган режалар қабул қилиниб, «оғиш нуқтасидан узоклаб борилаёт-ган айни давларда ёшларнинг улкан уюшмаси сарҳадлари — «бошланғич»ларда анча жим-житлик. Байрақларда ўтказила-ётган ҳаммақадар тадбирларни ҳисобга олмаганда, ташкилот киши бир туман кўчида му-дараб ётибди: муҳр, рўйхат, билет. Ва албатта, каттагина кулф. Мана шу кулфни шарт этиб оғиш юборадиган ҳодим-лар, афсуски, кўп эмас. Бор-лариники қадрига унчалик ет-маганлиги йўқ. Ношукрилик-масу, баъзи вилоят кўмиталари удадли олаётган ишларни бе-маълум бажариб келаятган

лияти ҳаммага беш қўлдай аён: мабала ётарли, ишловчиларнинг руҳи тетик, талабдорлар ҳам сароб, эртага албатта раҳбар бўласан... Бироқ, бозор иқти-содийга ўтиш даври билан тўғилган катта-кичик муаммолар ва унинг силсиласида уч берган инқироз давридагисича-чи? Тўқсонинчи йилнинг январда биргина вилоят Ешлар Иттифо-қи кўмитаси бошқарувида (биз уни кўнчи «аппарат» деб аташга қўнчи қолганмиз) 47 нафар масул ҳодим ишлаган эди. Жорий йилнинг бошига келиб уларнинг сон 7 нафарга тушиб қолди. Айрим туманлар (масалан, Оқушбобоев)да коти-б билан ҳисобчидан бошқа ҳам-ма «шарта»лар мажбуран қисқар-тирилди. Маош олиб ишлайди-ган ҳодимларнинг кескин ка-майиши ташкилот ишига ўз

Бозор иқтисодиётига ўтиш. У бир кунлик ёки бир йиллик иш эмас. Бугун бунинг ҳамма-миз тушуна бошладик. Лекин уш ҳар қим ҳар томондан ўз-билими, дунёқарашига яраша ёндашди. Баҳолайди. Бозор ҳалол рақобатни ақ-тиради. Узини ишбилармон, тадбиркор ҳисоблаган одам ҳеч қачон ҳалқини, қолавер-са, рақобатчисини алдамайди. Бу бозорнинг бош қонуни. Ҳа-лоқил бозорнинг асосий ме-зони ҳисобланади. Ривожланган Ўзбекистон номини олишимиз учун ҳалол, билимдон ишбилармонларга эга бўлишимиз керак. Қолавер-са бозорга сарҳадларсиз, кес-кин иқтисодчиларсиз, ҳис-ҳа-жонга берилмасдан, ҳар бир қадимияни ўйлаб босиб ўти-шимизга тўғри келади. Утган ҳафта Тошкентда «Бо-зор иқтисодиёти ва уни ривож-

лантириш принциплари» ма-взудаги I Халқаро симпозиум бўлиб ўтди. Анжуман ташки-лотчилари Туркиянинг «Заман» газетаси ва Тошкент молия институти бўлди. М. Тўсин, Тошкент Молия ин-ститут ректори М. Шариф-жоевлар кўтадилар. Икки кун давом этган Халқаро йиғинда Туркиянинг бир қатор университетлари етакчи

зор иқтисоди ва ташқи сиё-сага, молия ва солиқ сиёсати, бозор востисидида иқтисодни модернизациялаш миллий дасту-ри, эркин бозор иқтисодида хусусий секторни шаклланти-риш тарихоти, Марказий Осиё жумҳуриятларининг бозор иқтисодидаги ўтиш хусусиятлари сингари кўпгина масалалар юзасидан фикрлар алмашилди. Зиёлиларнинг доимий алоқа-ларини йўлга қўйиш юзасидан тадбирлар белгилаб олинди. Дам олиш кўнлариди мех-монлар Самарқанд ва Бухоро шаҳарларида бўлишди. Жум-ҳуриятимизнинг диққатга мо-лик жойларини томоша қилиш-ди. Душанба кун эса Туркия-лик олимлар билан Тошкент Молия институти ўқитувчи ва талабалари ўртасида илмий-ижодий учрашуви бўлиб ўтди. Ислоп ҲАМРО, «Туркистон» муҳбири.

Кеча Ўзбекистон Рес-публикаси Вазирлар Маҳма-маси ҳузуридаги ёш муал-лифларнинг энг яхши асар-лари ва илмий ишланмалари-га Ўзбекистон Республикаси Давлат мукофоти бериш Комиссиясининг даст-лабки йиғилиши бўлиб ўтди. Уни Комиссия раиси, Ўзе-бекистон Республикаси Фа-нлар академиясини Президенти М. Саломқандинов олиб борди. Йиғилишда Комиссия ра-исининг ўринбосари, Ўзебеки-стон Республикаси Президен-тининг Давлат маслаҳатчиси У. Азимов, номиссия аъзо-ларидан Ўзбекистон Рес-публикаси маданият ишлари вазири Э. Ҳайитбоев, Ўзе-бекистон Республикаси Фа-нлар академиясининг мухбир аъзоси В. Назаров, Ўзебеки-стон Вазувчилар уюшмасининг биринчи котиби Жамол Ка-мол, Ўзбекистон Ешлар Иттифоқи Марказқўмининг биринчи котиби А. Оран-

Истеъдодларни излаймиз

1992 йилнинг 25 августидан 26 августга ўтар кечаси. Қибрай туманининг Май қишлоғи. Рес-публика Давлат божхона кўми-таси пости. Тун. Атроф эни-зё. Қозғистонга туташиб кет-ган қир-адирларга сукунат чўккан. Бундай сокин пайтлар-да ҳаёл узок-узокларга олиб қочади. Саидакбар ўйини, бола-чақасини ўйлади. Бир-биридан-ширин фарзандлари Саҳобид-дин ва Милоҳат ёдга тушади. Узини ширин энтиқади, жил-маяди. Худо хоҳлеса, эртага уларни шаҳарга олиб тушади. Музеймоққа тўйдиради...

Аммо 28 ёшли йигитнинг орзулари орзулигича қолиб кетди. У ҳали шу постда ту-риб, кўп нарсани билмасди. Мана шу тунда номаълум ким-салар томонидан ваҳишларча ўлдирилишини ҳам. Бир кун келиб, мана шу ўзи қўнчила-ётган постга унинг номи бери-лишини-ю, хотирасига ёдгор-лик ўрнатилишини за ҳатто ана шу ёдгорликка тўғилажак ўғ-ли — Едгорнинг гул қўйиши-ни тасаввур қилармиди? Во ажаб, дунёнинг ишларини қа-рор, ота ўз фарзанди билан дийдор кўришолмас-я!

Муддиш тун қаърини ёриб, узокдан машина чироғи кў-ринди. Саидакбар сарғак тор-ди. Бейхитёр тўппончасини кўз-дан кечирган бўлди. Ҳаммаси жойида. Машина тезлики пессайтир-мади. Назоратчининг «Тўхта» ишорасига перао ҳам қилма-дан йўлида давом этди. Саид-акбарнинг қуролни ишлатиш-дан ўзга чораси қолмаганди. Бир неча ўқ узди. Жиноятчи-лар ҳам қуролланмиш экан, ўртада отишма бошланди. Бож-хона кўмитаси ҳодими, кичик ноизрининг ўқи бир пессда ту-гади. Автомати бўлмаганига роса ўқиди. Рақиблари куч жиҳатида ўсти келишди. Уни ёвузларга отиб ўлдирди. Кейин эса жасадини сувага ташлаб юборишди. Тупроқда қолган Саидакбарнинг қон из-ларини қотилликдан дарек бериб турарди.

«Ўзбекистон Республикаси Давлат божхона кўмитаси ра-иси, милиция генерал-майори Урайимжон Абдуғаневнинг Қибрай тумани Май қишлоғи-даги постга Саидакбар Нажи-мов номини беришга ва унга ўрнатишга ёдгорликнинг оч-илишга бағишланган маросим-даги сўзидан).

Хотира

1992 йил мобайнида Саидак-бар Нажинов номидидаги пост ҳодимлари томонидан гаيري-қонуний равишда олиб чиқиб кетилаётган 8 миллион 270 минг сўмлик товар моддий бойликлари ушланди ва 5 миллион 760 минг сўмлик мол-лар давлат фойдасига мусо-дара қилинди. Улар орасида 3 миллион 530 минг сўмлик мева-сабазот маҳсулотлари, 1 миллион 600 минг сўмлик озиқ-овқат маҳсулотлари, 3 миллион 900 минг сўмлик са-ноат моллари, 186 минг сўм-лик қурилиш материаллари, 37 минг сўмлик бошқа товар-лар бор. Бағиланган тартибни буз-ганликлар учун 181 шахсга 53 минг сўм, шу жумладан 25 манфаатдор шахсга 19 минг сўм жарима солинди, бир фу-қарога нисбатан жиноий иш қўзғатилди. 1993 йилнинг дастлабки тўрт ойи мобайнида Саидакбар На-жинов номидидаги пост ҳоди-млари томонидан товар-моддий бойликларни республикамиз ҳудудидан олиб чиқиб кетиш қондалари бузилганлиги учун 29 автомашини ушланди ва 14 миллион 800 минг сўмлик то-варлар давлат ҳисобига мусо-дара қилинди. [Саидакбар НАЖИМОВ номи-даги божхона пости фео-лиятчидан].

Хали республикамиздаги би-рон-бир қишлоққа шунча қа-лам аҳли йиғилмаган. (Бу ерга оммавий ахборот воситалари-да фаолият кўрсатаётган 40 дан ошқ журналистлар таш-риф буюришганди). Улар шунчаки эмас, Ватани, миллий гурури дея шахни бўлган мурд ўзбек ўғлонининг руҳи-ни шод этиш ниятида, қола-верса, республикага бу ҳақда ошқор қилиш мақсидида ке-лишган эди. Маросимга йи-рилган барча кишилар — рес-публика Давлат божхона кў-митаси ҳодимлари, вилоят, ту-ман, қўшни республикадан келган ҳоқимликлар, жамоат ташкилотларидан ташриф бу-юрган вакиллар, марҳумнинг ота-онаси, қариндош-уруғлари ва бошқа кўплаб кишилар юртининг мурд ўғлони шаънига илқ сўзлар айтишди, хотира-лари билан ўртоқлашди. Ҳамда Саидакбар Нажинов ҳалок бўлган жойга ўрнати-лган мармурашнинг зиярат қи-лишди. Марҳумнинг руҳи шод бўлиши учун тиловат қилинди. Эро, Ватанини сийқидилдан севган киши ҳеч қачон хор бўлмайди. Унинг ибратли иш-лари, авлодлар оша давом этаверади. Бугун ВАТАН учун жонини тиккан минглаб Саид-акбарлар сафда турибди. СУРАТЛАРДА: маросимдан нақшлар. Матн ва суратлар муаллифи Муҳаммад АМИН.

«Бугун мустақиллиқни мус-таҳкамлаш, халқ рўзгорини бут, турмушини фаровон қилиш йўлида ҳақиқий кураш кетмоқ-да. Чор атрафда илгариги мустанлакчилик куч-қуаратини имтиёзларини қўлдан чиқариб қўйган, иқтисодий бўҳрондан чиқолмай гангиб қолганлар бизга ҳасад ва ҳавас кўзини тикканлар. Бундай шароитда ўз тўғри йўлиниги танилаб олиб ишлаш ва яшашиш, тинч-хотиржам, яхши яшашиш ҳам ўзи бўл-майди. Айниқса, орамизда Ва-тан нималигини, миллат ва миллий гурур нималигини бил-майдиган, шахсий чўнтагидан

САИДАКБАР НАЖИМОВНИ ХОТИРЛАБ Армон сенинг насибон — сағир, Армон сенинг неъматинг — оғу. Хўрсинамави: кудди бағир, Юрагимга чўқиди қағир. Умидим кипригида нам, Кўнглим деворларни йиқиди. Не мусибат, не савадо, не ғам, не дам, зулматга қақир. Манкор қулиб дайди хибнат, Ниғоҳини чоғлар, тўғрилар. Қурбон бўлган сеними динбат, Сени ишон олган ўғрилар. Бардошмининг паймони тўлар, Иқтилади сабрим ўхлари, Ўзбекистон мангу сунчиғин бўлар, Саидакбарларнинг ўйдоқ руҳлари, (Икром ОТАМУРОДнинг ма-росимда ўқиган шеъри).

«Ўзбекистон Республикаси Президенти, мамла-катимиз ҳаққида кечис саноқат билан хизмат қи-лишга; — хизмат давомида пок ва ҳалол бўлишга, юз берадиган ҳар қандай қийинчилик ва етишмовчи-ликларни матонат билан енгиб ўтишга; — ўзбекларнинг дунёдаги ягона ва ардоқли Ва-танига мард ўғлон бўлишга; — унинг бойликларини юртфурушлардан ва улар-

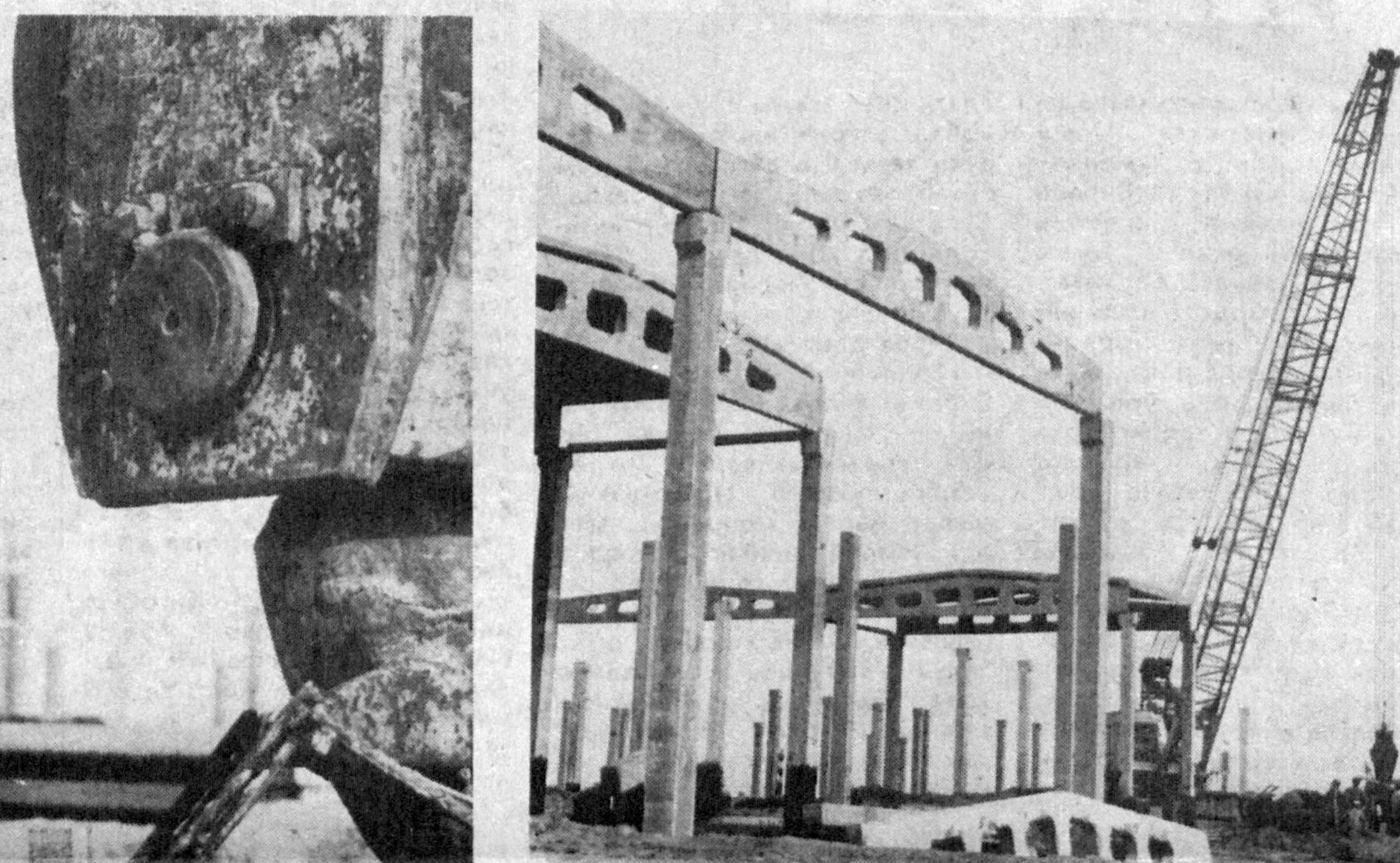
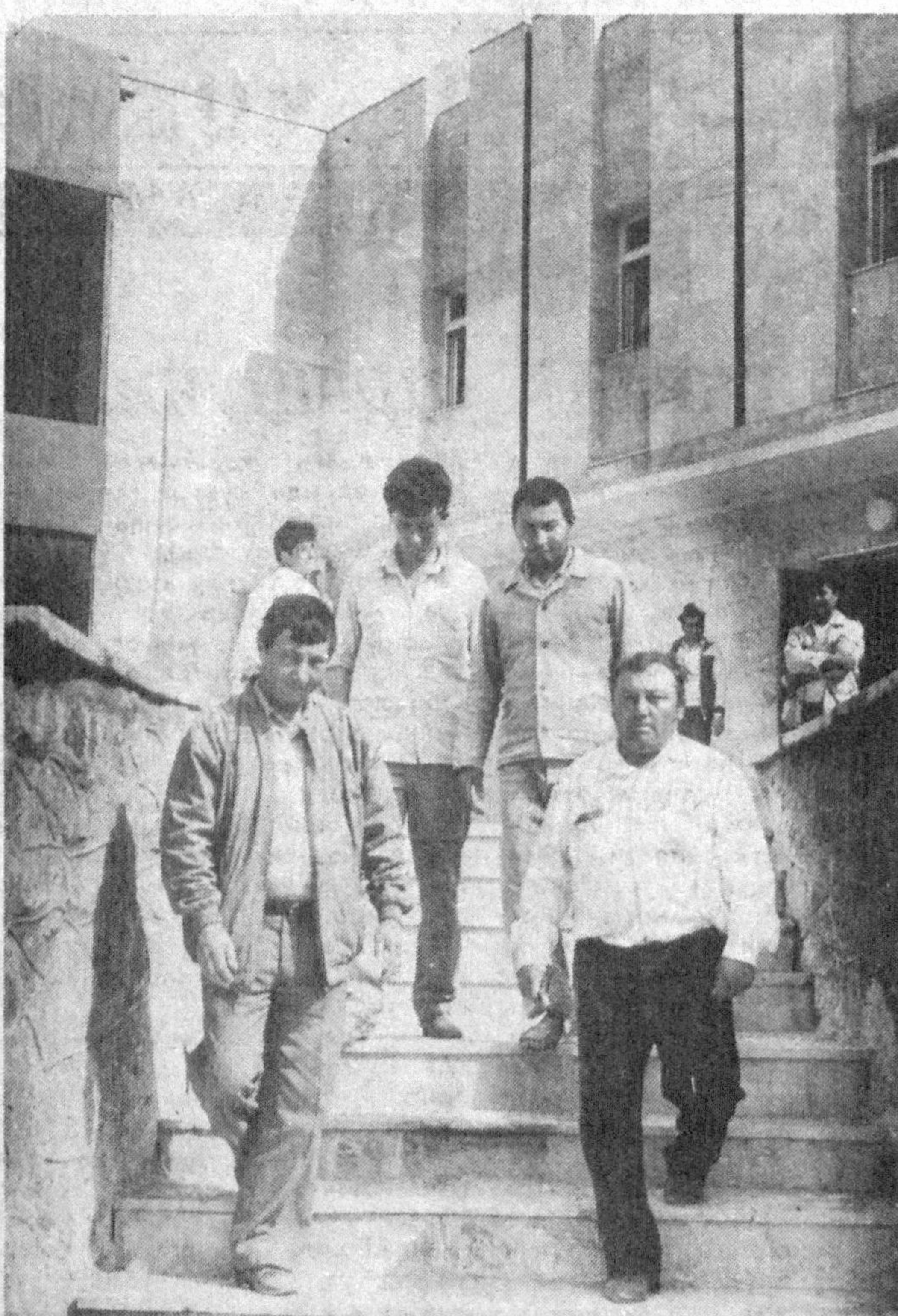
нинг четдаги шерикларидан қўз қорачиғидек асраш-га; — бу йўлда бор куч-қувватимизни, билимимизни, уқувимизни ва имкониятимизни шига солишга, ке-рак бўлса, жонимизни ҳам аямасликка ҚАСАМЕД ҚИЛАМИЗ! ҚАСАМЕД ҚИЛАМИЗ! ҚАСАМЕД ҚИЛАМИЗ!» (Республика Давлат божхона кўмитаси ҳодимла-рининг маросимдаги қасамидан).

Ватан мардларни унутмайди

Ташкент шаҳри, 700011, Навоий кўчаси, 11. Ўзе-бекистон Ешлар Иттифо-қи Марказий Кўмитаси. «Еш муаллифларининг энг яхши асарлари ва илмий ишланмалари»га Давлат мукофоти бериш ком-иссиясига» деб ёзилди.

«Еш муаллифларининг энг яхши асарлари ва илмий ишланмалари»га Ўзбекистон Республикаси Давлат муко-фоти ва уни бериш тартиб-лари тўғрисидаги Нисом га-зетамизнинг келгуси сониди эълон қилинади.

Ўшал кун келур...

[Боши (бетда).

Кўхон шаҳар Ешлар Иттифоқи кўмитаси шаҳар ҳудудидagi болалар уйларини ўз ота-қизларига олишган. Вилоят кўмитаси ўтган йили Наврўз арасида вилоятдаги етихоналар учун саксон минг сўм маблағни хайр-эхсон сифатида ўтказиб берди. Афғон жанги иштирокчилари учун ҳар йили кетма-кетликда пул сарф қилинапти. Хисобот даврида иштирокчи «афғончилар» учун ўн бешта аравача текникта берилди. Олтириқ, Бағдод, Риштон ва Дангаралик ўшлар етакчилари беш оилаларга бариллашган тўмор-қарлар тақсимотини ўз зиммаларига олишди, унинг асосли ҳал этилишига ҳисса қўшишди. Майда-чуйда тақовлар ёки баллашуларни айтиб ўтириш-

ажратиш мумкин. Биринчиси — БАЙНАЛМИНАЛ ТАРБИЯ. Хисобот даври мобайнида вилоятнинг шаҳар ва туманларида кўшни республикалардаги ўшлар билан бир қатор дўстлик учрашувлари бўлиб ўтди. Айниқса, Фарғонада ўтказилган «Ленинобод кўнари» кўпчилигининг хотирасида ҳали узок вақт сақланиб қолади. Иккинчи кардош халқ вакиллари беш кун давом этган учрашуларда вилоятнинг турли шаҳар ҳамда қишлоқларида яшаватган ўз тенгдошларининг, ишлаб чиқариш жамовалари ва ўқув юрталарининг меҳмони бўлишди. Бир неча йиллардан берки Фарғона тумани билан Қирғизистоннинг Қадамқой, Риштон тумани билан Ленинободнинг Исфара туманлари ўртасидаги аъёнанавий алоқалар давом этиб

лайдилар», «Ешлар сайли», «Фарғонанинг олтин кузи» сингари кўнгилолар маросимлар табиаларнинг бундай вақтини намунали ташкил этишда ижобий самарасини бермоқда. Яқинда бўлиб ўтган республика ижодкор талабаларининг биринчи «Талабалар баҳори—93» анжумани ҳам Ешлар Иттифоқи кўмиталарининг ибратли ташаббуслари махсулидир.

Конференцияда вилоятдаги «ўлаб жамоат ташкилотларининг раҳбарлари, ХДПнинг жаҳилардаги Кенгаши раислари, ҳарбийлар иштирок этишди. Хисобот маърузасида ҳам улар билан давом этиб келатган ҳамкорликнинг бугуни ва эртаси ҳақида гап-сўзлар бор эди... Минбардан туриб, айтилган муаммоларни бирма-бир санаб ўтироқчи эмасми, ёзавериш билан ҳеч нарса ўзгариб қолмагани йўқ. Уларни ўз ўрнида ҳал этиш тўғрисида шаҳар ва туманларда бўлиб ўтган барча конференцияларда гапирди. Вилоят конференцияси ҳам маърузани, музокарачиларни тинглаб, «тарофлича муҳокама қилиб» таъкилот фаолиятига «қоникқарли» деб баҳо берди, тегишлича қарорлар қабул қилди. Эндиги ҳамма гап ўша қарорларнинг ижро этилишида қолди, холос.

Этибор берган бўлсангиз, Фарғона вилояти Ешлар Иттифоқи ташкилоти конференциясида сўзга чиққанлар, билдирилган фикрлар ҳақида тўхталиб ўтирмадик. Бизнинг назаримизда музокарачилар ташкилотнинг катта анжуманида кичинча ташвишлар билан ўрлашиб юрган бўлиб туюлмади. Билдирилган фикрлар, муаммо ҳасратлар, тор доирадаги ҳисоботларнинг барини сел қўйида-шаҳар ва туман ташкилотларининг конференцияларида зикр қилинди...

Конференция иштирокчилари вилоят кўмитасининг Низомини ва янги таркибдаги котиблар Кенгашини тасдиқладилар. Алишер Тешабоев биринчи котиб этиб, Азимжон Мамадалиев котиб этиб сайланди.

(Шу ўрни учун: ЕЗСА ХАМ, ЕЗМАСА ХАМ БЎЛАДИ-ГАН ИЗОХ: Бўёғига Алишер учун ишлаш унчалик осон кечмайди, сабаби ҳали ўш, маош олиб ишлайдиган ходимлариям озчилик. Барбир ишлаш керак, ишлаганда ҳам қўйилатиб ишлаш керак. Чунки уни яна «биринчи» этиб сайлашди. Ташкилотни нималар кутаяпти, бу аввало, унинг йигитларига, ўзига боғлиқ эди. КУТИШ фурсати ҳам, ТАРАДДУД НУҚТАСИ ҳам орқада қолди. Елкадаги масъулият икки чандон ортди. Қолаверса, Алишер Маржакумнинг биринчи котиби ишлаб кетган курсида ўтирибди...)

Конференция ишида вилоят ҳокими Мирзажон Исмолов, ҳокимнинг ўринбосари Муҳаммадали Махмудов, вилоят каттабашқармани Кенгашининг раиси Абдурашид Мирсаломов ва Ўзбекистон Ешлар Иттифоқи марказий кўмитасининг саркотиби Адхамжон Орзинговлар иштирок этишди.

Айтадигай, конференцияга Фарғона шаҳридаги «Мафтуна» фирмаси ҳомийлик қилганлигини айтиб ўтиш тазбирга жонзидир...

Рустам БОЙМАТОВ, «Туркистоннинг ўз мухбири, Фарғона вилояти.

ТАРАДДУД НУҚТАСИ

нинг ҳолати йўқ. Бу юк мутафаккир Алишер Навоий таваллудининг 550 йиллигини вилоятда биринчи бўлиб ўшлар ташкилотлари нишонлашди. Мана шу ҳаракатнинг ўзайи уларнинг миллий ва маданий қадриятларининг эъзозлаштирилишидан нишона бўлса, ажаб эмас. Хисобот даврида яхши ният билан тузилган ўн иккита «Ешлар марказлари», бешта ширкат, олтига иштирокчи қишлоқлик таълимий ишкорлиги марказларида 900 нафардан зиёд ўшлар иш билан банд бўлишди, 200 минг сўмликдан «ўптроқ» халқ истеъмол моллари ишлаб чиқаришди. Сифатли ва маънавий сабабот ҳамда полиз экинлари етиштиришди, аҳолига салкам юз минг сўмлик таълим ва маънавий хизмат кўрсатилди. Бироқ, бугунги келиб вилоятдаги марказларнинг дээрли ҳаммаси «синди». Турли-туман ҳокимларнинг кўпайиб кетганига, хом ашё ва йиқилганига, қимматли турфайли экин-гилга қад ростилаётган корхоналарнинг фаолиятлари тўхтаб қолди.

Хусусий фирма ва корхоналар туспа-тузоқ фаолият кўрсатаётган бир пайтда етарлича маблағ, имконият ва жамоага эга бўлган ишларнинг ширкатлари, марказлари нима учун тўхтаб қолиши керак, — деди саркотиб йирилганлар хузурда куйиниб. — Ҳаммасига ўзимиз айбдоримиз, чунки, озгина ҳаракат қилишдан, тадбир нашлашдан, бошқотиришдан кўра ўз ичкимизни, ҳаловатимизни устун қўйдик.

Ростданми шунақа. Ешлар орасида «иенга» нима, мен қичкина одам бўлсам, ама, катталар бошқотирсин ҳам қайбидарда юрганлар халқига қўйишлигини ташкил қилди. Умумий ишимизга тўғри бўлаётганларнинг асосий қисми ҳам мана шулар деб ҳулоса қилди маърузани.

Фарғона вилояти Ешлар Иттифоқи ташкилоти фаолиятидаги ўзига ҳо аъёнанавий шартли равишда уч тонфага

каляпти. Иккинчиси: ҚИШЛОҚ ЕШЛАРИ ҲАҚИДА ГАМХУРЛИК. Ташкилот атрофида уюшган икки юз эллик минг нафар ишларнинг салкам саксон фоизи қишлоқ туманлари ҳисобига тўри келади. Сайлаб қўйилган кўмиталарнинг бош вазифаларидан бири қишлоқда яшаватганлар ҳақида гап-сўз қилишдан иборат бўлиб келаяпти. Айниқса, «Еш чорвадорлар кўмитаси» нафақат ишлар, балки, вилоятнинг катта-кичик аҳолиси ташкилотнинг энг яхши аъёнана сиб деб билишади. Вилоятнинг кўпгина туманларида қачонлардир ўртага ташланган «қишлоқда яшасаним, техникани билми деган шир», эскиргани йўқ. Дангаралик ўшлар мажмажкорликнинг ўз ота-қизларига олишди, олтириқликлар эса ўз моддий имкониятларини муштахкамлаш мақсадида Марказий Фарғона массивидидаги кўриқ ерлардан саккиз гектар ер олишди, у ерга сабабот, полиз ва «ероқ» қўчатлари экишди. Бунинг нима сиб экан? Юқоридан нажот кутганга ички имкониятлардан фойдаланиш ақши-да!

Учинчиси: ТАЛАБА-ЕШЛАР БИЛАН ҲАМКОРЛИК. Вилоятдаги 4 та олий ва 16 та ўрта махсус ўқув юрталарида эллик етти мингдан ортиқ талабалар таълим кўришмоқда. Республика Президентининг талабаларни иқтисодий муҳофазаси қилиш ҳақида қабул қилган қатор фармонларининг ижросини таъминлашда Ешлар Иттифоқи кўмиталари ҳам алоҳида ишларни амалга оширишда келаяптилар. Етоқхоналарда яратилган шартлар қатъий назорат остига олинган, «етоқхонамиз» — ўз уйимиз» таловининг самараси ҳам катта бўляпти. «Қирғизлик» акционерлик жамияти Фарғона политехника олий билимгоҳи Ешлар Иттифоқини ўз ота-қизига олганлиги тўғрисида илгари ҳам хабар қилган эдик. Биргина вилоят марказидаги Ал-Фарғоний номи истихроҳат боғида ўтказиб келинаётган «Ешлар баҳорини олқиш-

СУЛАЙМОН ДЕМИРЭЛ — ТУРКИЯ ПРЕЗИДЕНТИ

ПАТА—ТАСС мухбирининг Анқарадан хабар қилишича, шу пайтга Туркия Бош вазири лавозимда ишлаб келган машҳур давлат арбоби, Тўғри йўл партиясининг Бош раиси Сулаймон Демирал яншанга кўчи Туркия Республикасининг тўндизин президентини этиб сайлашди. Социал-демократик халқ партиясининг раҳбари Эрдал Иенен бугунги кундан қўлини қўйиб, Бош вазирликнинг ижро этиш бўлимида қолди. Мамлакат Президентини этиб бўлмоғи учун бирон партиянинг аъзоси бўлиши мумкин эмаслиги сабабли Тўғри йўл партиясининг янги бир ярим ой ичида бўладиган съезди унинг янги раҳбарини сайлашди.

БАҒДОД АЙБЛОВНИ РАД ЭТДИ

Бағдод ўтган ой Қувейт сафари чоғида Жорж Буш ҳаётига суиқасд уюштирилганлиги ҳақидаги айбловни рад этди. Садам Хусейннинг матбуот алоқалари бўйича вакили Абдул Жабор Муҳсиннинг айтишича, АҚШ собиқ президенти Форс кўрғазидаги можоралар пайтидаёқ Ироққа қарши қўйилган етакчилик қилиб, «ўз жонига қасд қилган эди». Шундай экан у «иронқилар учун марҳум ва порлагич сарф қилишга ҳам арзимайди». Бағдодга айб ташанидан маъсуд эса, Муҳсиннинг айтишича, Амриқонинг Ироққа нисбатан янгидан ҳужум уюштиришига уринаётганлидир.

ПИВО БАЙРАМИ

● ЧЕХЛАРИНИ БИЛАМИЗ, пивохўр халқ. Арақдан ҳам пивони хуш кўришади. Бироқ эндиликда полклар ҳам улардан ўтиб тушмоқда. Ҳатто яқинда Польша пивохўрлар партиясининг ҳукумат парламентидagi 12 депутати ташаббус билан 1 Бутунпольша пиво байрами ўтказилди. Бу байрамда пиво ичиш бўйича рекорд урчиб, Гиннеснинг «Рекордлар китоби»га номи зикр этилганлар ҳам бўлди. Масалан, 30 нафар пивохўр 12 соат давомида 400 литр пиво ичибди-я! Агар бунинг 30 кишига тенг бўладиган бўлса, ҳар бирига 26 ярм бокалдан тўғри келади.

Пивохўрлар байрами ўтказишдан мақсад, — дейди депутатлардан бири, — бошқа алкоғолли ичимликлардан кўра енгилроқ санамиз, пастки қаватларда яшашга чакиради. Сабаби: юқори қаватда яшаган болалар пастдаги ривожланаркан.

Профессор Нара шаҳрида минг нафар болалар орасида кузатиш олиб бориб, шундай хулоса чиқарди. Маълум бўлишича, бешинчи қаватда бўлган уйларида яшаган 3 йилдан 5 йилгача бўлган болаларнинг 80

БУ КЎХНА ДУНЁ

ВОҚЕАЛАР · ХАБАРЛАР · ХОДИСАЛАР

ХОРИЖДА НИМА ГАП?

БИЛЛ КЛИНТОН маъмурияти космосда ракетга қарши мудофаа тизимини вужудга келтириш ва жойлаштириш режаларидан воз кечадди, деди АҚШ Мудофаа вазири Лес Эспин пайшанба кўни Пентагонда журналистлар билан бўлган суҳбатда. «Самовий урушлар» дастури даври тугади. Совет Иттифоқи баробд бўлгани бу дастурнинг тақдирини ҳал қилди», — деди у.

ИРОСЛ АСКАРЛАРИ

Ғазо туманидан Мисрга ўтмоқчи бўлган олти арабони отиб ташлади. «Ал аҳром» газетасининг ёзишича, чоршанба кўни Ғазо ноҳиясида ўлдирилган фаолиятли йигит ноиргон эди. — Беш йил муқаддам босқинчилар билан тўқнашувда оғир яраланган эди.

ТОЛЕЙНГДА БОР ЭКАН

Толейнгда бор экан аяш, Гоҳ қон ичдинг, гоҳида шароб. Бўлмай туриб юртин хоталаш, Бош устига келди ичкилоб.

Мунаввар билан суҳбатлашиб ўтиришдан хаёлимдан шу сатрлар бир зум нари кетмайди. Беш йил олдин «Тепангда» қиллар эрк байроғи», деб юрган бўлсам, Мунаввар ҳам онасида олмас ва кўна Ҳўбекистон ҳақида сехри эрталарни эшитиб юрган бир қизалоқ эди. Бизни бугун ичкилоб бирлаштирди, истиқлол бирлаштирди. Биз бу кўни иттиқ бўлиб кўтдик. Улар (хориждаги ўзбеклар билан) да, ташнарон кутганлигини Мунавварнинг ўткир ва синовчан нигоҳидан ўқиб олиш мумкин эмас эди.

ИОРДАН ДАРЭСИННГ

ғарбий соҳилидаги Набулс шаҳрида Исроилнинг икки аскарни дистрифта дуч келиб, яраланди, биттасининг жароҳати оғир. Бу ҳужум учун маъсулиятни Ҳамас Исроил ҳаракати зиммасига олди. Воқеа содир бўлган жойга етиб келган Исроил армияси бош штабининг бош-

ИРОСЛ АСКАРЛАРИ

Ғазо туманидан Мисрга ўтмоқчи бўлган олти арабони отиб ташлади. «Ал аҳром» газетасининг ёзишича, чоршанба кўни Ғазо ноҳиясида ўлдирилган фаолиятли йигит ноиргон эди. — Беш йил муқаддам босқинчилар билан тўқнашувда оғир яраланган эди.

ҲАМСУХБАТИМНИНГ

Ҳамсухбатимнинг ўзбек тилида гўзал, раво сузлашини биллиб, кулфи-дилим очилиб кетди. Садолим ҳам шу хусусда эди.

— Ота-онам асли наманганлик. Боболаримиз 1832—1933 йиллар Амударё орқали аввал Афғонистонга, сўнгра Туркияга бориб, у ерда йиғирма йил яшашган. 1975 йилдан то шу кунгача Амриқода яшаймиш. Давлат тилини ҳурмат қилган ҳолда, бир неча чет тилларда сузлаша олсан-да, ама оилада фа-

ИРОСЛ АСКАРЛАРИ

Ғазо туманидан Мисрга ўтмоқчи бўлган олти арабони отиб ташлади. «Ал аҳром» газетасининг ёзишича, чоршанба кўни Ғазо ноҳиясида ўлдирилган фаолиятли йигит ноиргон эди. — Беш йил муқаддам босқинчилар билан тўқнашувда оғир яраланган эди.

ҲАМСУХБАТИМНИНГ

Ҳамсухбатимнинг ўзбек тилида гўзал, раво сузлашини биллиб, кулфи-дилим очилиб кетди. Садолим ҳам шу хусусда эди.

— Ота-онам асли наманганлик. Боболаримиз 1832—1933 йиллар Амударё орқали аввал Афғонистонга, сўнгра Туркияга бориб, у ерда йиғирма йил яшашган. 1975 йилдан то шу кунгача Амриқода яшаймиш. Давлат тилини ҳурмат қилган ҳолда, бир неча чет тилларда сузлаша олсан-да, ама оилада фа-

ИРОСЛ АСКАРЛАРИ

Ғазо туманидан Мисрга ўтмоқчи бўлган олти арабони отиб ташлади. «Ал аҳром» газетасининг ёзишича, чоршанба кўни Ғазо ноҳиясида ўлдирилган фаолиятли йигит ноиргон эди. — Беш йил муқаддам босқинчилар билан тўқнашувда оғир яраланган эди.

ҲАМСУХБАТИМНИНГ

Ҳамсухбатимнинг ўзбек тилида гўзал, раво сузлашини биллиб, кулфи-дилим очилиб кетди. Садолим ҳам шу хусусда эди.

— Ота-онам асли наманганлик. Боболаримиз 1832—1933 йиллар Амударё орқали аввал Афғонистонга, сўнгра Туркияга бориб, у ерда йиғирма йил яшашган. 1975 йилдан то шу кунгача Амриқода яшаймиш. Давлат тилини ҳурмат қилган ҳолда, бир неча чет тилларда сузлаша олсан-да, ама оилада фа-

ҲАМСУХБАТИМНИНГ

Ҳамсухбатимнинг ўзбек тилида гўзал, раво сузлашини биллиб, кулфи-дилим очилиб кетди. Садолим ҳам шу хусусда эди.

— Ота-онам асли наманганлик. Боболаримиз 1832—1933 йиллар Амударё орқали аввал Афғонистонга, сўнгра Туркияга бориб, у ерда йиғирма йил яшашган. 1975 йилдан то шу кунгача Амриқода яшаймиш. Давлат тилини ҳурмат қилган ҳолда, бир неча чет тилларда сузлаша олсан-да, ама оилада фа-

маҳсулотга айлантиради. Еки туман хўжаликлари ҳар йили етиштириладиган пахта ҳосилининг ярмишу комбинатда ишланиб тайёр газмолга айланади. Бундан йил — ўн икки ой далада кўни ўтадиган деҳқон биричи навбатда манфадор. Толани сув текинга қайсибир ҳудудларга олиб кетишмайди. Қолаверса, шу деҳқоннинг ўғли-қизлари шу ерда ишлашлари, одамларга ўшаб яшайдилар...

Тўрт бўлимдан — ип йиғириш, қалавалаш, гўл бошиш ва тўқувчилик комплекс босқинча-босқинча ишга туширилиши учун ҳозирда кенг майдонда чинакам ишлар янв олдирилиб юборилган. Қурилишни «Туямўйингидрострой» ташкилотининг биричи ва иккинчи ускуналар ишлаган қурилиш бошқармалари битказишни зиммаларига олишган.

«Шу йил охиригача биричи босқинчи ишга тушириш ниятидми бор, — дейди ноҳия ҳокими Шайхон Хўжанов. — «Ўзлепром» бирлашмаси катта ёрдам бермоқда. Дастлабки босқинчи ишга тушириш учун 350 миллион сўм маблағ бизнинг ҳисобдан талаб қилинади. Худди шу маблағни «Богот» давлат хўжалиги ақрадарини бўлди. Комбинатта Швециянинг «Хоринг Корс» фирмаси ускуна-йиқозлар етказиб берадиган бўлган. Бизда шундай улкан корхона қурилиши бошланганидан жуда хурсандимиз. Айниқса, бирлашма раиси Уктам Қўчқоровдан. Ахир, ҳозирда бир кило тола жаҳон бозоридан доллардан пулланаётган бўлса, ундан ишлаб чиқариладиган тайёр маҳсулот уч долларга сотилади. Мана — кўни фойдаланиш тахминий ҳисоб.

Р. ҲАСАН

СУРАТЛАРДА: Боготдаги улкан комбинат ва чойхона қурилишдан лавалар ас этган. СураТларга муҳриланган дақиқаларнинг ўзбек ишларнинг қўламини кўрсатиб турнибди.

Ж. ҚОЗОҚ сураТлари.

«Оқ йўл»ни ундан олсиз

Айни пайтда Тошкентда. Таълим ва тил урганиш бўйича Амриқо ҳамкорлик ташкилотиде фаолият кўрсатмоқда. Яъни инглиз тилини пухта билладиган, хорижда ўқиш истагиде юрган Ешларга йўл-йўриқ кўрсатади. Амриқо сари қўйилган қандамга биричи «оқ йўл»ни у тилида. Пойтахтнинг кўпгина мактабларида бўлиди, — дейди у. — Нима учундир ўзбек тилида ўқитилганда аксарият мактабларда чет тилига унча эътибор беришмайди. Бу эски тузум асорати, деб билламан. Хатоларни эса қўлашиб тузатмоқ даркор.

Қаноат БОЙХОҲОН қизи.

МУҚАДДИМА УРНИДА

«УЗБЕК САТИРАСИ» бизнинг биринчи давра Туркистонда пролетариат ҳокимиятини мустақамлаш, аксил-инқилобий кушларга қарши қаттиқ кураш ва давлат аппаратларидаги бюрократизм ва сансалорликларга раҳмсизлик зарба бериши учун турмушго қарилган эди. Асосан ўзбек сатираси бу вазифаларни бажаришда шуларча ҳукуматга муҳим ёрдамларни етказишга муваффақ бўлди.

«МАТБУОТИМИЗ 30 йил ичда босиб ўтган йўл мураккаб шароитда миллий қадриятларни оёқ ости бўлиш ҳолларига ҳам, хотин-қизлар овозини йўлдоғи тўсиқларга ҳам қаттиқ зарба беришга эришди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

«АНҚОБОЙ турмушнинг ҳақиқатини аниқ равшан равишда тасвир қилди».

Хонадонга таклиф этди. Маълум бўлишича, Худойбаҳти ота ўсмак қишлоғида биринчи банкисчи бўлиб, у жуда катта нуфузга эга бўлган экан...

Сухбатимиз энди бошланаётган эди ҳамки, ҳовлига Анқобой ақанинг катта укаси Шайхмурод Худойбаҳтининг бош фарзанди Соатмурод кириб келди. Сухбатимизга аралаш-гач, журналист қаҳқанда бил-моқчи бўлган масалаларимиз кўнгилдагидек кўча бошла-ди.

«Амакимиз — опоқ отамиз ҳақида шахсан мен ўзим бир нарса дейишим мумкин. Бироқ отамиз эслатган, у ҳам бўлса амакимиз оқлан-ганларидан сўнги айрим маълумотларни айтиб бери-шим мумкин: опоқ отамиз Худойбаҳтининг бош фар-зандлари Анқобой, кейинги-лари Шайхмурод — меннинг отам 1907 йилда туғилган эдилар. У киши 1972 йилда вафот этдилар; кичик амаким ўзро-бий 1909 йилда туғилган эдилар. Бу киши 1988 йил вафот этдилар. Бу амакимдан да мана кўриб турганимиз Сафарбой, унинг ҳисобчи бўлиб ишловчи акаси Мирза-аҳмад, опаки Бувайсал деган фарзандлари бор. Катта амаким — Анқобой ҳақи-да 1960, ҳатто 70-йилларда ҳам оғиз оча олмасдики, — деди-да, Соатмурод узоқ ўйга чўмди. Андак дақиқа ўтгач, чуқур ҳўрсиниб сўзига давом этди:

«Амакимнинг Самар-қандда инки фарзандлари бор, уларни ҳам яннида таинганимиз. Училлари ўткин, ҳозир 70 ёшга бориб қолганлар; қизлари Ха-қиятхон ҳам 60 ёшларга бориб қолган бўлсалар ке-рак, бу киши тиббиёт фан-лари номзоди, ажойиб шифо-кор...»

«Амакимнинг яхши би-ладиган, бирга ўсган тенг-дошлари борми, — савол таш-лайман, бу ҳақда тўлароқ маълумотлар олиш ниятида.»

«Бундайлар бор. Битта-си бор эди, Баҳром Иброҳи-мов деган жуда ўткири. Ле-кин у киши яқинда қаза қил-дилар. У амакимининг жуда яхши биларди: ўзи шоир, журналист эди. Ҳозир яна биттаси бор, айтишларича, амаким билан бирга ўқиган. Оти Норбой ота, яна биттаси Абдусаттор маҳсим Аҳмад ўғли, ҳозир 83 ёшга кирди-лар. У кишининг укалари

районнинг катта домласи Абдуғаффор маҳсим, яна 82 ёши уриб қўйган Тўғонбой Раҳмонқул ўғли бор, улар ҳам амаким ҳақида кўп гап-ларини айтиб беришлари мумкин.

«Уша кунни ҳафтаининг жу-маси эди. Айтишларича, бу кунда ўсмакнинг барча қар-иялари, жумладан номлари зикр этилганлар ҳам мар-каздаги 1-масжиди жомега ибодатга номозга келишар-кан. Биз одоб нуқтаи назар-дан пешин қўйилишдан ан-ча олдин ушбу масжидга бордик.

«Масжиднинг таҳминан 20 метрлар узунидаги кенг залга тушган палос ва тил-маллар атрофига тартиби билан ўтиришган 50 чоғли отахонлар билан таъзим ба-жо келишар сўрашаман, сўнг Норбой ота ёнига чўкка туша-ман. Анқобой ана шахсияти, ёшлиги, руҳияти ҳақида маъл-умотлар тўплаб юрганимни билдираман. Оталардан беш-таси ўз билганлари тўғриси-да ўйим-чуқур гапларни айтадилар. Қоғозга тушира-ман. Булар орасида Норбой ота билан Абдусаттор маҳ-симларнинг ахборотлари ва

ҳикоялари ўзининг пухта ҳақида ишонарлиғи билан диққатини тортди.

«Уша пайтларда — ин-қилоб арасида Анқобой ака билан Баҳром акалар ҳаммиша бирга юришар, бири шеър ёзиб қишлоқ аҳлига мароқ билан ўқиб берса, би-ри қишлоқда чорва боқиб юрган пайтлари тўғрисида ҳикоялар ёзиб, артистларга ўқшаб ўқирди, — гапга арал-лашди Абдусаттор маҳсим ва Норбой отадан гапни бўл-ганлиги учун уэр сўраб қўш-иб қўйди. — Мен силардан 5 ёш кичик бўлсам ҳам ўша инқилобга ва ундан сўнг-ги қишлоғимиз ҳаётини, шах-сан Анқобой акани яхши биламан.

«Тўғри айтасиз, Абду-саттор, — сўзига давом эт-ди Норбой ота, — биз эти-шимизгача тоққа чорва ҳай-даб қўй боқардик. Худойба-ҳти отада юзга яқин қўй-э-чи бўларди. Анқобойнинг отаси ўзига тўт, обрўли одам эди. У ўсмакта банк бо-ши — банк бошқарувчиси эди. Уни ҳамма ҳурмат қи-ларди. 1912 йили Бобохон муллага ўқишга бориб, уни 1915 йилда пичирдик. Ан-қобой ўқини ёшннча жуда пеш эди, аъло ўқирди. Кў-пинча муаллимнинг ишлари чиқиб қолса, дарсни Анқо-бойга «сен ўргатиб тур» деб ташлаб кетардилар. Анқобой катта бўлсам, қишлоғимиз одамлари, тоғу-тошлари, бу-лоқ ва болғари ҳақида ки-тоблар ёзаман. Маҳмуд Бех-гаурийга ўқшаيمان, деб кўп гапирарди.

«Дарҳақиқат, Баҳмал қи-шлоғи ва унинг қишлоқлари ҳа-қида қанча ёсанг э, Ёзувчи ва журналистлар бу ор-зулари армон бўлиб қолди...»

«Сиз ўша иқтидорли ёзув-чи Нурали Қобул таърифла-ган Ойроқ тоғуларда, Зомин билан туташиб, Жомбой бил-дан елкадоқ бўлган дарга-ларда бўлганимиз? Агар бу ерларга ташир бўлмаган бўлсангиз, билми олинг: Баҳ-малнинг тилим янглиг тоғ ёнбағирлари, баҳмал каби мулойим, юмшоқ, хушбўй-ли инсоилари, шифобахш зило-л суварли, тоғ тубидан сизиб чиқувчи сут каби сон-саноқ-сиз чашмалари сизни бир умр сийхатли ва шодлик кай-фиятига олиш қилади. Тоғ кўтарилишларида бир-бирла-ри билан гоҳ туташиб, гоҳ

«Уша пайтларда — ин-қилоб арасида Анқобой ака билан Баҳром акалар ҳаммиша бирга юришар, бири шеър ёзиб қишлоқ аҳлига мароқ билан ўқиб берса, би-ри қишлоқда чорва боқиб юрган пайтлари тўғрисида ҳикоялар ёзиб, артистларга ўқшаб ўқирди, — гапга арал-лашди Абдусаттор маҳсим ва Норбой отадан гапни бўл-ганлиги учун уэр сўраб қўш-иб қўйди. — Мен силардан 5 ёш кичик бўлсам ҳам ўша инқилобга ва ундан сўнг-ги қишлоғимиз ҳаётини, шах-сан Анқобой акани яхши биламан.

«Тўғри айтасиз, Абду-саттор, — сўзига давом эт-ди Норбой ота, — биз эти-шимизгача тоққа чорва ҳай-даб қўй боқардик. Худойба-ҳти отада юзга яқин қўй-э-чи бўларди. Анқобойнинг отаси ўзига тўт, обрўли одам эди. У ўсмакта банк бо-ши — банк бошқарувчиси эди. Уни ҳамма ҳурмат қи-ларди. 1912 йили Бобохон муллага ўқишга бориб, уни 1915 йилда пичирдик. Ан-қобой ўқини ёшннча жуда пеш эди, аъло ўқирди. Кў-пинча муаллимнинг ишлари чиқиб қолса, дарсни Анқо-бойга «сен ўргатиб тур» деб ташлаб кетардилар. Анқобой катта бўлсам, қишлоғимиз одамлари, тоғу-тошлари, бу-лоқ ва болғари ҳақида ки-тоблар ёзаман. Маҳмуд Бех-гаурийга ўқшаيمان, деб кўп гапирарди.

«Дарҳақиқат, Баҳмал қи-шлоғи ва унинг қишлоқлари ҳа-қида қанча ёсанг э, Ёзувчи ва журналистлар бу ор-зулари армон бўлиб қолди...»

«Сиз ўша иқтидорли ёзув-чи Нурали Қобул таърифла-ган Ойроқ тоғуларда, Зомин билан туташиб, Жомбой бил-дан елкадоқ бўлган дарга-ларда бўлганимиз? Агар бу ерларга ташир бўлмаган бўлсангиз, билми олинг: Баҳ-малнинг тилим янглиг тоғ ёнбағирлари, баҳмал каби мулойим, юмшоқ, хушбўй-ли инсоилари, шифобахш зило-л суварли, тоғ тубидан сизиб чиқувчи сут каби сон-саноқ-сиз чашмалари сизни бир умр сийхатли ва шодлик кай-фиятига олиш қилади. Тоғ кўтарилишларида бир-бирла-ри билан гоҳ туташиб, гоҳ

«Уша пайтларда — ин-қилоб арасида Анқобой ака билан Баҳром акалар ҳаммиша бирга юришар, бири шеър ёзиб қишлоқ аҳлига мароқ билан ўқиб берса, би-ри қишлоқда чорва боқиб юрган пайтлари тўғрисида ҳикоялар ёзиб, артистларга ўқшаб ўқирди, — гапга арал-лашди Абдусаттор маҳсим ва Норбой отадан гапни бўл-ганлиги учун уэр сўраб қўш-иб қўйди. — Мен силардан 5 ёш кичик бўлсам ҳам ўша инқилобга ва ундан сўнг-ги қишлоғимиз ҳаётини, шах-сан Анқобой акани яхши биламан.

«Тўғри айтасиз, Абду-саттор, — сўзига давом эт-ди Норбой ота, — биз эти-шимизгача тоққа чорва ҳай-даб қўй боқардик. Худойба-ҳти отада юзга яқин қўй-э-чи бўларди. Анқобойнинг отаси ўзига тўт, обрўли одам эди. У ўсмакта банк бо-ши — банк бошқарувчиси эди. Уни ҳамма ҳурмат қи-ларди. 1912 йили Бобохон муллага ўқишга бориб, уни 1915 йилда пичирдик. Ан-қобой ўқини ёшннча жуда пеш эди, аъло ўқирди. Кў-пинча муаллимнинг ишлари чиқиб қолса, дарсни Анқо-бойга «сен ўргатиб тур» деб ташлаб кетардилар. Анқобой катта бўлсам, қишлоғимиз одамлари, тоғу-тошлари, бу-лоқ ва болғари ҳақида ки-тоблар ёзаман. Маҳмуд Бех-гаурийга ўқшаيمان, деб кўп гапирарди.

«Дарҳақиқат, Баҳмал қи-шлоғи ва унинг қишлоқлари ҳа-қида қанча ёсанг э, Ёзувчи ва журналистлар бу ор-зулари армон бўлиб қолди...»

«Сиз ўша иқтидорли ёзув-чи Нурали Қобул таърифла-ган Ойроқ тоғуларда, Зомин билан туташиб, Жомбой бил-дан елкадоқ бўлган дарга-ларда бўлганимиз? Агар бу ерларга ташир бўлмаган бўлсангиз, билми олинг: Баҳ-малнинг тилим янглиг тоғ ёнбағирлари, баҳмал каби мулойим, юмшоқ, хушбўй-ли инсоилари, шифобахш зило-л суварли, тоғ тубидан сизиб чиқувчи сут каби сон-саноқ-сиз чашмалари сизни бир умр сийхатли ва шодлик кай-фиятига олиш қилади. Тоғ кўтарилишларида бир-бирла-ри билан гоҳ туташиб, гоҳ

«Уша пайтларда — ин-қилоб арасида Анқобой ака билан Баҳром акалар ҳаммиша бирга юришар, бири шеър ёзиб қишлоқ аҳлига мароқ билан ўқиб берса, би-ри қишлоқда чорва боқиб юрган пайтлари тўғрисида ҳикоялар ёзиб, артистларга ўқшаб ўқирди, — гапга арал-лашди Абдусаттор маҳсим ва Норбой отадан гапни бўл-ганлиги учун уэр сўраб қўш-иб қўйди. — Мен силардан 5 ёш кичик бўлсам ҳам ўша инқилобга ва ундан сўнг-ги қишлоғимиз ҳаётини, шах-сан Анқобой акани яхши биламан.

«Тўғри айтасиз, Абду-саттор, — сўзига давом эт-ди Норбой ота, — биз эти-шимизгача тоққа чорва ҳай-даб қўй боқардик. Худойба-ҳти отада юзга яқин қўй-э-чи бўларди. Анқобойнинг отаси ўзига тўт, обрўли одам эди. У ўсмакта банк бо-ши — банк бошқарувчиси эди. Уни ҳамма ҳурмат қи-ларди. 1912 йили Бобохон муллага ўқишга бориб, уни 1915 йилда пичирдик. Ан-қобой ўқини ёшннча жуда пеш эди, аъло ўқирди. Кў-пинча муаллимнинг ишлари чиқиб қолса, дарсни Анқо-бойга «сен ўргатиб тур» деб ташлаб кетардилар. Анқобой катта бўлсам, қишлоғимиз одамлари, тоғу-тошлари, бу-лоқ ва болғари ҳақида ки-тоблар ёзаман. Маҳмуд Бех-гаурийга ўқшаيمان, деб кўп гапирарди.

«Дарҳақиқат, Баҳмал қи-шлоғи ва унинг қишлоқлари ҳа-қида қанча ёсанг э, Ёзувчи ва журналистлар бу ор-зулари армон бўлиб қолди...»

«Сиз ўша иқтидорли ёзув-чи Нурали Қобул таърифла-ган Ойроқ тоғуларда, Зомин билан туташиб, Жомбой бил-дан елкадоқ бўлган дарга-ларда бўлганимиз? Агар бу ерларга ташир бўлмаган бўлсангиз, билми олинг: Баҳ-малнинг тилим янглиг тоғ ёнбағирлари, баҳмал каби мулойим, юмшоқ, хушбўй-ли инсоилари, шифобахш зило-л суварли, тоғ тубидан сизиб чиқувчи сут каби сон-саноқ-сиз чашмалари сизни бир умр сийхатли ва шодлик кай-фиятига олиш қилади. Тоғ кўтарилишларида бир-бирла-ри билан гоҳ туташиб, гоҳ

«Уша пайтларда — ин-қилоб арасида Анқобой ака билан Баҳром акалар ҳаммиша бирга юришар, бири шеър ёзиб қишлоқ аҳлига мароқ билан ўқиб берса, би-ри қишлоқда чорва боқиб юрган пайтлари тўғрисида ҳикоялар ёзиб, артистларга ўқшаб ўқирди, — гапга арал-лашди Абдусаттор маҳсим ва Норбой отадан гапни бўл-ганлиги учун уэр сўраб қўш-иб қўйди. — Мен силардан 5 ёш кичик бўлсам ҳам ўша инқилобга ва ундан сўнг-ги қишлоғимиз ҳаётини, шах-сан Анқобой акани яхши биламан.

«Тўғри айтасиз, Абду-саттор, — сўзига давом эт-ди Норбой ота, — биз эти-шимизгача тоққа чорва ҳай-даб қўй боқардик. Худойба-ҳти отада юзга яқин қўй-э-чи бўларди. Анқобойнинг отаси ўзига тўт, обрўли одам эди. У ўсмакта банк бо-ши — банк бошқарувчиси эди. Уни ҳамма ҳурмат қи-ларди. 1912 йили Бобохон муллага ўқишга бориб, уни 1915 йилда пичирдик. Ан-қобой ўқини ёшннча жуда пеш эди, аъло ўқирди. Кў-пинча муаллимнинг ишлари чиқиб қолса, дарсни Анқо-бойга «сен ўргатиб тур» деб ташлаб кетардилар. Анқобой катта бўлсам, қишлоғимиз одамлари, тоғу-тошлари, бу-лоқ ва болғари ҳақида ки-тоблар ёзаман. Маҳмуд Бех-гаурийга ўқшаيمان, деб кўп гапирарди.

«Дарҳақиқат, Баҳмал қи-шлоғи ва унинг қишлоқлари ҳа-қида қанча ёсанг э, Ёзувчи ва журналистлар бу ор-зулари армон бўлиб қолди...»

«Сиз ўша иқтидорли ёзув-чи Нурали Қобул таърифла-ган Ойроқ тоғуларда, Зомин билан туташиб, Жомбой бил-дан елкадоқ бўлган дарга-ларда бўлганимиз? Агар бу ерларга ташир бўлмаган бўлсангиз, билми олинг: Баҳ-малнинг тилим янглиг тоғ ёнбағирлари, баҳмал каби мулойим, юмшоқ, хушбўй-ли инсоилари, шифобахш зило-л суварли, тоғ тубидан сизиб чиқувчи сут каби сон-саноқ-сиз чашмалари сизни бир умр сийхатли ва шодлик кай-фиятига олиш қилади. Тоғ кўтарилишларида бир-бирла-ри билан гоҳ туташиб, гоҳ

«Уша пайтларда — ин-қилоб арасида Анқобой ака билан Баҳром акалар ҳаммиша бирга юришар, бири шеър ёзиб қишлоқ аҳлига мароқ билан ўқиб берса, би-ри қишлоқда чорва боқиб юрган пайтлари тўғрисида ҳикоялар ёзиб, артистларга ўқшаб ўқирди, — гапга арал-лашди Абдусаттор маҳсим ва Норбой отадан гапни бўл-ганлиги учун уэр сўраб қўш-иб қўйди. — Мен силардан 5 ёш кичик бўлсам ҳам ўша инқилобга ва ундан сўнг-ги қишлоғимиз ҳаётини, шах-сан Анқобой акани яхши биламан.

«Тўғри айтасиз, Абду-саттор, — сўзига давом эт-ди Норбой ота, — биз эти-шимизгача тоққа чорва ҳай-даб қўй боқардик. Худойба-ҳти отада юзга яқин қўй-э-чи бўларди. Анқобойнинг отаси ўзига тўт, обрўли одам эди. У ўсмакта банк бо-ши — банк бошқарувчиси эди. Уни ҳамма ҳурмат қи-ларди. 1912 йили Бобохон муллага ўқишга бориб, уни 1915 йилда пичирдик. Ан-қобой ўқини ёшннча жуда пеш эди, аъло ўқирди. Кў-пинча муаллимнинг ишлари чиқиб қолса, дарсни Анқо-бойга «сен ўргатиб тур» деб ташлаб кетардилар. Анқобой катта бўлсам, қишлоғимиз одамлари, тоғу-тошлари, бу-лоқ ва болғари ҳақида ки-тоблар ёзаман. Маҳмуд Бех-гаурийга ўқшаيمان, деб кўп гапирарди.

«Дарҳақиқат, Баҳмал қи-шлоғи ва унинг қишлоқлари ҳа-қида қанча ёсанг э, Ёзувчи ва журналистлар бу ор-зулари армон бўлиб қолди...»

«Сиз ўша иқтидорли ёзув-чи Нурали Қобул таърифла-ган Ойроқ тоғуларда, Зомин билан туташиб, Жомбой бил-дан елкадоқ бўлган дарга-ларда бўлганимиз? Агар бу ерларга ташир бўлмаган бўлсангиз, билми олинг: Баҳ-малнинг тилим янглиг тоғ ёнбағирлари, баҳмал каби мулойим, юмшоқ, хушбўй-ли инсоилари, шифобахш зило-л суварли, тоғ тубидан сизиб чиқувчи сут каби сон-саноқ-сиз чашмалари сизни бир умр сийхатли ва шодлик кай-фиятига олиш қилади. Тоғ кўтарилишларида бир-бирла-ри билан гоҳ туташиб, гоҳ

ши таниш бўлганман. Юю-ри таъкилотларда раҳбар-ликда ишлаган пайтларимда айрим масалаларда Анқобой, Эзбек, Аъзам Аюб, Санжар Сиддиқ, Мўминжон Усмонов, Комилжон Алимов кабилар келишиб туршарди.

«Сиз эсимдан чиқмайди: Анқобой 1934 йил 1916 йил йилда қўзғолони ва унинг хунрезликларига ба-ғишлаб «Шодмон» деган пьеса ёзди. Қўзғолоннинг мен ва Зие Саид иккимиз мун-ди жуда эр эди. Оқ йўл тиладим. Оз фурсат ўтгач, пьеса Ҳамза номли драма театрида Зие Саид раҳбар-лигида сахналаштирилди.

«У тез орада катта шов-шув-га сабаб бўлди. Ана шу воқеадан сўнг унинг шахси-ятига пантуркист, миллатчи, шўроларга қарши, ватан хо-ни деган атамалар тўнкала бошладилар. Бунинг устига, 1935 йилда бўлса керак, ҳар ҳолда «Шодмон»дан бир йил кейин «Сўнги юлдуз-лар» деган навабдаги дра-масы ёзилди, у ҳам гап-сўз-га сабабчи бўлди.

«Дарҳақиқат, «Шодмон» Жумҳурият Санъат бошқар-масининг 1937 йил 10 сен-тябрда чиқарган қарори бил-дан Ҳамза театри директори Зие Саид фаолиятига оғиб қатор спектакллар, жумла-дан Анқобой асари ҳам «миллатчилик» аксинчи-лобийлигини омалаштирган-лида айбаниб саҳнадан олиб ташланди («П-22945-нш», 1-жлд, 48-бет).

«Унинг характерида тўғри-лик кучли эди. Шу боис ан-ча-мунча гапириб ҳавфли, ноэин бўлган ҳолларда ҳам дағал гапирарларди. Бун-дан баъзи инқилозламчилар фойдаланиб оқинга сотарди.

«Сиз эсимдан чиқмайди, 1936 йили бўлса керак, уни жумҳурият радиосига бош-лиқ қилиб тайинланган пайт-лар эди: «Шодмон»ни саҳ-надан олишганимиз, сизнинг хабарингиз бўлганми? Зие Саиддан эшитдим. Кат-та оғолардан бири-икитаси нириб кўрган экан, ёқмади. Энди уларни босиниға атаб фойеа ёзмамас бўмайди, ре-жа тўзиб қўйганман», деб қолди. Мен уларга бу гаплар-ни билан бошга жойда гапир-ман, деб чиқариб юбордим. Анқобой ана шундай «чал-даст, ўторак, захматнаш зи-ли» эди.

«Ха, атоқли журналист, та-ниқли драматург, етуқ ада-биётшунос Анқобой Худой-баҳтин ўз ҳалол меҳнатла-ри билан ўз тақдирини ўзи белилаган инсон эди. У 20 ёшга «Сўлмасдан», яъни 1924—1925 йиллар мобай-нида «Еш левинчи» ва «За-рафшон» газеталарига му-ҳаррирлик қилган эди.

«1925 йил 18 апрелда Ан-қобой илмоси билан Ёрунлик кўра бошлаган «Еш левин-чи» гоғийи юксак, бадиий баркамол, журналистик юкс-кақ дидли омвий ахборот-га айлана борди; газетанинг бош муҳаррири Анқобой ўт-кир ёзувчи, шоир, журна-листлар — Эзбек, М. Усмо-нов, З. Саид, А. Қодирий, У. Носир, К. Алимов, А. Аюб, М. Раъзи, Наман-Сайд кабиларни муаллифлар сифатида тахририятга тор-ди. Муҳаррирлик масъулияти уни Москвага — Журна-листика институтига йўлла-ди: 1926—1928 йилларда 2 йиллик тўлқисиз олий курсни битириб келган жур-налист янгича гайрат билан ишга киришди. Энди у Ўз-қоқпартия Марказий Коми-тетининг қарори билан 1928 йил «Зарафшон» газетаси-га такорран муҳаррир қилиб йўналтирилди.

«КГБ ҳужжатасининг гувоҳ-лиқ билан «Худойбаҳтин» деб ёзилган. Ҳатто туғилган йили 1903 эмас, 1906 йил деб кўрсатирилган.

«Сиз эсимдан чиқмайди, 1936 йили бўлса керак, уни жумҳурият радиосига бош-лиқ қилиб тайинланган пай-лар эди: «Шодмон»ни саҳ-надан олишганимиз, сизнинг хабарингиз бўлганми? Зие Саиддан эшитдим. Кат-та оғолардан бири-икитаси нириб кўрган экан, ёқмади. Энди уларни босиниға атаб фойеа ёзмамас бўмайди, ре-жа тўзиб қўйганман», деб қолди. Мен уларга бу гаплар-ни билан бошга жойда гапир-ман, деб чиқариб юбордим. Анқобой ана шундай «чал-даст, ўторак, захматнаш зи-ли» эди.

«Ха, атоқли журналист, та-ниқли драматург, етуқ ада-биётшунос Анқобой Худой-баҳтин ўз ҳалол меҳнатла-ри билан ўз тақдирини ўзи белилаган инсон эди. У 20 ёшга «Сўлмасдан», яъни 1924—1925 йиллар мобай-нида «Еш левинчи» ва «За-рафшон» газеталарига му-ҳаррирлик қилган эди.

«1925 йил 18 апрелда Ан-қобой илмоси билан Ёрунлик кўра бошлаган «Еш левин-чи» гоғийи юксак, бадиий баркамол, журналистик юкс-кақ дидли омвий ахборот-га айлана борди; газетанинг бош муҳаррири Анқобой ўт-кир ёзувчи, шоир, журна-листлар — Эзбек, М. Усмо-нов, З. Саид, А. Қодирий, У. Носир, К. Алимов, А. Аюб, М. Раъзи, Наман-Сайд кабиларни муаллифлар сифатида тахририятга тор-ди. Муҳаррирлик масъулияти уни Москвага — Журна-листика институтига йўлла-ди: 1926—1928 йилларда 2 йиллик тўлқисиз олий курсни битириб келган жур-налист янгича гайрат билан ишга киришди. Энди у Ўз-қоқпартия Марказий Коми-тетининг қарори билан 1928 йил «Зарафшон» газетаси-га такорран муҳаррир қилиб йўналтирилди.

«КГБ ҳужжатасининг гувоҳ-лиқ билан «Худойбаҳтин» деб ёзилган. Ҳатто туғилган йили 1903 эмас, 1906 йил деб кўрсатирилган.

«Сиз эсимдан чиқмайди, 1936 йили бўлса керак, уни жумҳурият радиосига бош-лиқ қилиб тайинланган пай-лар эди: «Шодмон»ни саҳ-надан олишганимиз, сизнинг хабарингиз бўлганми? Зие Саиддан эшитдим. Кат-та оғолардан бири-икитаси нириб кўрган экан, ёқмади. Энди уларни босиниға атаб фойеа ёзмамас бўмайди, ре-жа тўзиб қўйганман», деб қолди. Мен уларга бу гаплар-ни билан бошга жойда гапир-ман, деб чиқариб юбордим. Анқобой ана шундай «чал-даст, ўторак, захматнаш зи-ли» эди.

«Ха, атоқли журналист, та-ниқли драматург, етуқ ада-биётшунос Анқобой Худой-баҳтин ўз ҳалол меҳнатла-ри билан ўз тақдирини ўзи белилаган инсон эди. У 20 ёшга «Сўлмасдан», яъни 1924—1925 йиллар мобай-нида «Еш левинчи» ва «За-рафшон» газеталарига му-ҳаррирлик қилган эди.

«1925 йил 18 апрелда Ан-қобой илмоси билан Ёрунлик кўра бошлаган «Еш левин-чи» гоғийи юксак, бадиий баркамол, журналистик юкс-кақ дидли омвий ахборот-га айлана борди; газетанинг бош муҳаррири Анқобой ўт-кир ёзувчи, шоир, журна-листлар — Эзбек, М. Усмо-нов, З. Саид, А. Қодирий, У. Носир, К. Алимов, А. Аюб, М. Раъзи, Наман-Сайд кабиларни муаллифлар сифатида тахририятга тор-ди. Муҳаррирлик масъулияти уни Москвага — Журна-листика институтига йўлла-ди: 1926—1928 йилларда 2 йиллик тўлқисиз олий курсни битириб келган жур-налист янгича гайрат билан ишга киришди. Энди у Ўз-қоқпартия Марказий Коми-тетининг қарори билан 1928 йил «Зарафшон» газетаси-га такорран муҳаррир қилиб йўналтирилди.

«КГБ ҳужжатасининг гувоҳ-лиқ билан «Худойбаҳтин» деб ёзилган. Ҳатто туғилган йили 1903 эмас, 1906 йил деб кўрсатирилган.

«Сиз эсимдан чиқмайди, 1936 йили бўлса керак, уни жумҳурият радиосига бош-лиқ қилиб тайинланган пай-лар эди: «Шодмон»ни саҳ-надан олишганимиз, сизнинг хабарингиз бўлганми? Зие Саиддан эшитдим. Кат-та оғолардан бири-ик

Тарихда қолган лаҳзалар

лом нафақат ўзбекининг, балки бутун Туркистон элининг фахри эди, деб ёздилар Рискали ога. Мақтуб орасида шoirнинг қардош Қозоғистонга турли йиллардаги ташрифи акс этиб турган суратлардан ҳам қўшиб юборибдилар.

Дўппини чапанчасига қий-шиқ қилиб қўндириб олган шoir ҳозир бирон-бир аския айтиб, барчани қўлдириб юборадигандек туюлади. Гафур Гулом ҳақиқатан ҳам кўнра Туркистоннинг барча халқларига бирдек тегишли аллома эди. Қозоқ, тожик, қирғиз, туркман, қорақалпоқ тилларида талаффузсиз, бемалол гаплаша оларди, деб таърифлашди замонашлар.

Суратлар баҳона кўнглимиздан кечган бир фикрни қозоғга туширишга ҳаракат қилдик. Бугун фан-техника та-

рақий этиб бораётган асримизда суратга тушиш билан ҳеч кимни қўйиб қилиб бўлмайди. Энг муҳими халқнинг, одамларнинг қалбидан жой ола билишда экан. Бу борада ҳам улуг адибдан бизларга сабоқ бўлғулик ҳаёт йўли мерос бўлиб қолган.

Суратлар муаллифи Рискали ДҮЙСЕНҒАЛИЕВ.

Академик шoir Гафур Гулом таваллудининг 90 йиллиги жумҳуриятимизнинг турли бурчларида кўтаринки бир руҳда нишонланди. Шу муносабат билан уюштирилган тантаналарда шoirнинг замонашлари, шoirлар ва мухлислари тўпланишди, адиб ҳақидаги ёнги хотиралар эсланди. Ҳар кимдан ҳам эл-юртга яхши сўз билан ёдлаб юрғулик хотира қолсин экан.

Шундай таассуротлар оғушида юрганымизда қозоғистонлик ҳамкасбимиз, бир қанча фототанловлар совриндори, Қозоғистон Республикасида энзимат кўрсатган маданият ходими Рискали Дүйсенғалиевдан мақтуб олдик. «Гафур Гу-

ОМАД ЁР БЎЛСИН!

Диққат: танлов!

Маълумки, ҳар қандай иқтисодийнинг қони — нефтьдир! Жамиятнинг ривожланиши ва халқ турмуши даражаси кўп жиҳатдан ана шу бойлигимизга боғлиқ. Шунинг учун ҳам нефтьни «қора олтин» деб бежиз айтишмаган. Ҳозирги пайтда у олтиндан ҳам қимматроқ бўлиб қолди.

«Ўздавнефтмаҳсулоти» акционерлик бирлашмаси ва Ўзбекистон Журналистлар уюшмаси нефть маҳсулотларини тежаб-тергаб ишлаши ва иқтисод қилиши масалалари юзасидан илгор тажрибаларни оммавий ахборот воситаларида энг яхши ёритиш ва тарғиб қилиш юзасидан республика танловини эълон қилди. Бу танловда журналистлар, штатсиз муаллифлар, газета, журнал, телевидение ва радио эшиттиришлар таҳририятларининг жамоалари иштирок этишлари мумкин. Танловга тақдим этиладиган иш исталган жанрда ёзилган ва чекланмаган ҳажмда бўлиши мумкин. Ёқилғи-мойлаш материалларини тежабда амалий жиҳатдан катта аҳамиятга эга бўлган ишлар голибликка эришиши мумкинлигини унутманг.

Республика газети ва журналлари, телевидение, радио-эшиттиришлари ўртасида голибларга пул мукофотлари таъсис этилган. Биринчи ўринни эгаллаган 50 миң сўм, иккинчи ўринни эгаллаган 30 миң сўм, учинчи ўринни эгаллаган 20 миң сўм билан тақдирланади. Шунингдек, ҳар бири ўн миң сўм миқдорига бўлган 5 та рағбатлантирувчи мукофот ҳам бор.

Вилоят, шаҳар ва туманларнинг кўп нусхали газети ва журналлари таҳририятлари ўртасида голибларга: биринчи ўринни эгаллаган 40 миң сўм, иккинчи ўринни эгаллаган 20 миң сўм, учинчи ўринни эгаллаган 10 миң сўм миқдоридagi пул билан тақдирланади. Шунингдек, ҳар бири 5 миң сўмдан бешта рағбатлантирувчи мукофот ҳам таъсис этилган.

Танловда журналистларнинг алоҳида ишлари ҳам қабул қилиниб, голибларга қуйидаги миқдорда пул мукофотлари белгиланган: биринчи ўринга 40 миң сўм, иккинчи ўринга 20 миң сўм, учинчи ўринга 10 миң сўм. Ҳар бири уч миң сўмдан бешта рағбатлантирувчи мукофот ҳам бор.

Голибларнинг барчаси диққотон, видеокассета, телефон ва қимматбаҳо совғалар билан ҳам тақдирланади. Танловда фаол иштирок этганларга совға ва пул мукофотлари ҳам белгиланган.

Ижодий ишларни расмийлаштирган ҳолда Журналистлар уюшмаси/вилоят ташкилотига ёки тўғридан-тўғри Ўзбекистон Журналистлар уюшмасининг бошқарувига юбориш мумкин. Бошқарув мазалидохи: 700129, Тошкент, Навоий кўчаси, 30-уй. Ўзбекистон Журналистлар уюшмасининг танловига.

Ижодий ишлар шу йилнинг 31 декабрга қабул қилинади.

Газета саҳифаланаётганда:

ШУБҲАЛИ СУМКА

Термиз шаҳри билан Афғонистоннинг ораси бир қақирим ҳам чиқмайди. Бу ердан икки қўшни мамлакат фуқаролари Сурухондарёга тез-тез келиб туришади.

Яқинда Термиз боқхонаси ходимларини Афғонистонлик бир кишининг сумкаси шубҳага солиб қўйди. Ичидан нима бўлиши мумкин?

Афғон фуқароси Иброҳим Муҳаммад ановилардан эмаслиги ошкор бўлди. Синчиқлаб текширмаган киши унинг сумкасида фақат сақич бор дейиши турган гап. Аслида эса... Бу бир налғитиш учун қилинган нарсая экан. Текширилганда сақичлар орасида сағиналардан қора дори чиқди.

Хуллас, шубҳали сумкада гап кўп экан. Ж. ХУШВОҚОВ. Ўз муҳбиримыз.

Келгуси сонда:

- КУП СЕРИАЛИ... ДАРС.
● ҲАҚИҚАТНИ ЕҚЛОВЧИ

Уша кўни мағазидан ион олган икки аёлнинг шундай гапини эшиттудим.

— Унинг қоралиги камлик қилгандай яна яхши ҳам пиймаган-а!

Тўшдан кейин — Каттақўрғон шаҳар Давлат назорати инспекцияси Бош назоратчиси Маҳмуд ШУКУРОВ билан суҳбатлашганимизда ҳам гап маззун нондан бошланди.

— Ҳозиргина ион маҳсулотлари қолбиданги йиғилишдан келдик. Ҳар ким ўз вазифини бажарса-да, ноннинг сифатсизлигини айтсак — унинг камлигини, айтишяпти. Бир ҳафта мўддат қўйдик. Агар бир ҳафта ичидан нон тайёрлаш сифатини оширишса — қатъий қора қўришга тўғри келади.

— Сизларнинг вазифарингизга ишдан олиш ҳам юрғадими?

— Бизлар Президент фармонларининг ижросини текшираемиз. Бизда ҳар хил шикоятлар билан ҳам танишишга тўғри келади.

— Давлат назорат бошқармаси тузилганига ҳам бир йил бўлди дегилми. Шу мўддат ичидан қандай ишлар бажарилган? Тўғрироғи, қанча ва қандай текширувлар ўтказилган?

— Утган давр мобайнида 26 та текширув ўтказилди. Шундай текширувларнинг 9 таси натижаси шаҳар ҳокимиятининг кенгайтирилган кенгашиларида ва битта текширув натижалари юқори ташкилот ходимлари иштирокида кўриб чиқилди.

— Улар қандай текширувлар эди?

— Биргина озик-овқат ва истеъмол молларини сотиш тартибини текширганимиздан кейин 7 киши ўз лавозимидан четлаштирилди. Текшириш жараёнида шу нарсая аниқландики, статистик маълумот бўйича шаҳар аҳолисига вилоят таъминот бошқармасидан 66 миң кишига белгиланган озик-овқат ажратилар экан. Аниқлашимизча, шаҳар аҳолиси 75 миң кишини ташкил этади. Шундан кейин вилоят таъминот бошқармаси бизнинг кўрсаткичимиз бўйича озик-овқат ажратадиган бўлди.

— Ноаниқ рақамлар бонс кўнгина асаббузарликларга чек қўйилди-да.

— Албатта. Ахир 9 миң кам кўрсатилган аҳолини қимларнингдир уллушлари ҳисобидан боқшдан кейинги асаббузарликларни тасавур қилиш қийинмас.

— «Амриқолик астронавтар Ой саҳига қўйишди. Улар Ерни алоҳага қақришяпти: — Ер! Ер! Амриқоликлар Биринчи бўлишди Ойга қўйишди. Бизни қандай эшитдингиз, қабул... Ер! Ер! Амриқоликлар Ойда...» Шу пайт юсимек кеманинг эшиги тақиллаб қўлибди. Учала амриқоликнинг эҳсониси чиққудек бўлишди, аста эпини очинса, белбоғли, эси дўппи кийган иккита ўзбек турганми!

— Сизлар кимсизлар? — дейишди улар қақрилмаган меҳмонларга қараб.

— Мулла акалар, масбодо турп олмайсизларми? — Бу нима деганингиз, Сизлар қаерликсизлар? — Олтириқили! — дейишди ташқарандагилар.

— Бу ерга нимада этиб келдинглар? — КамАЗда! 1992 йил, июль.

Рустам БОИ МУҲАММАД. «Туркистон»нинг Фарғона водийси бўйича ўз муҳбири.

— Теқширувдан мақсад фақат камчиликларни аниқлаб, қимларгадир чора кўришдангина иборат эмас. Балки камчиликларни туғатиш тадбирларини кўриш ҳамдир. Шунинг учун ҳам бу текширув натижалари ҳокимиятининг кенгайтирилган кенгашида кўриб чиқилди. «Тез ёрдам» станцияси учун алоҳида бино асқатилиб, барча транспорт воситалари сақланиши учун шароит яратиб берилди.

— Маҳмуд Ҳасанович, кейинги йилларда қўзқориндек қўпайиб кетган ҳар хил шикоятлар ва кичик корхоналарнинг ишлари билан ҳам қизиқиб кўридингизми?

— Ўзбекистон Республикаси Олий Кенгашида қабул қилинган «Корхоналар», «Кооперация», «Ижара» ҳақидаги қўнуларнинг бажарилиши бўйича ўтказилган текширувлар шунини кўрсатдики, айрим кичик корхона ва шикратлар томонидан шаҳар солиқ инспекциясига ҳисоботлар топширилмаган, кўзбўямачиликка ва қаллобликка йўл қўйилган. Шунга

— Буям бир текширувнинг натижаси. Шаҳар инспекцияси аҳолини киш мавсумида мевасабзавот маҳсулотлари билан таъминлашни яхшилаш мақсадига мевасабзавот савдоси идорасининг иш фаолиятини кўриб чиқди. Бу идора охириги 3-4 йил мобайнида ҳўжалқардан 1,5 миллион сўм қарз бўлиб, шаҳар аҳолисини мевасабзавот билан таъминлашда амалий чоралар юритмаган. Шаҳар ҳокимияти томонидан амалий чора кўрилди, раҳбар шахслар алмаштирилди. Корхона иш фаолиятини ривожлантириш учун 5,3 миллион сўмлик қарз олишга эришилди. Сизларнинг ҳамкасбларингиз — «Каттақўрғон ҳақиқати» газетаси ва шаҳар радиоси таҳририяти ходимларининг маошларини ошириш, уларга керакли ахборот воситаларини сотиб олиш учун жалб қилинган маблағлар ҳисобидан 80 миң сўм ажратилди.

— Утган давр мобайнида шаҳар бюджетига қанча маблағ ўтказилган?

— Аниқланган қамомат, талон-тароҳ, зиён ва унумсиз харажатлар пули 239,3 миң миң, қонунга хилоф равишда ҳисобдан чиқарилган ва ҳисобга олинмаган моддий бойликлар, пул маблағларининг балансларида қайта тўланган сума 201 миң сўмни ташкил

этади. Натижасини айтганда бюджетга ўтказилган маблағлар 1 миллион 168,9 миң сўмни ташкил этади.

— Сўхбатимиз давомида шунини сездики, сизини ташвишлантираётган жиҳатлар ҳам бор.

— Тўғри. Биласизми, мени биз тогган камчиликларни секинлик билан бартараф этилаётганини ташвишлантиради. Бизга ўзини чора кўриш хуқуқи берилмаган. Бизлар фақат текшириб, камчиликларни аниқлаб чора кўриш учун ҳокимиятга тавсия этамиз, қолос. Ниятин — камчиликлар аниқландини, у исиз кетмасин. АЙБДОР қилиншлари учун жааб олишсин ва кенгайтирилмасин. Камчиликка йўл қўйишга тақиб турганларнинг кўзини онсин.

— Сўхбатингиз учун раҳмат. Камчиликларга муровасиз бўлишдек ивларингизга омад тиладик.

Сўхбатдош Гули ЧЕХРА, «Туркистон» муҳбири.

«АЙБДОР ЧОРАСИЗ ҚОЛМАСИН»

«БИЛИМДОН» РАИС

Косонсой туманидамиз. Кенса раис билан суҳбатлаш-и-б ўтирувдин, хонага шу туманининг катталаридан бири кеп қолди. Саломландик, фотухадан кейин раис бизни меҳмон билан таништирди. Ҳа навбатда бизни у кишини таништиряпти:

— Бу киши — Тошкентдан, республиканский газета — «Туркистон»дан! — деди тавтанавор қилиб. Меҳмон ўйланди қолди:

— «Туркистон?» Дуруст, дуруст. Илгарий номи нима-майди?

Очиги, у кишининг саволи бизга унчалик ботмади. Раис бизни ҳижолатпазликдан кутқармоқчи бўлди-да, деди:

— «Туркистон»ми? Ҳа, энди тушундим... У кишининг нимага тушунгани бизга қоронғу эди.

«АНГЛАШИЛ-МОВЧИЛИК»

Хизмат юзасидан Янги-қўрғон тумани прокуратурасига йўлим тушиб қолди. Прокурор опага бу ерга нима мақсадда келганимни айтдим. Опа бу масалада терговчи учрашасиз, деганларидан кейин пастга, биринчи даватга тушдим. Эшикни тақиллатиб, ичқарига рухсат сурадим:

САЕР МУХБИРИНИНГ ЕН ДАФТАРИДАН

— Ассалому алайкум, мумкинми кирсам? Иссиқдан қизариб кетган семиз киши — терговчи менга ер остидан қараш қилди, кўзойнагини стол устига қўйди:

— Қайнда юрбосан шу лайтгача? Е сенга алоҳида машина жўнатиб опеялишим керакиди, Саидазимбойнинг ўғли?

Мен ҳайрон бўп қолдим. На киришимни биламан, на орқага қайтишимни. Афтидан бу одам мени кимгадир ўхшатишти шекилли дедим-да, останада туравердим.

— Кир ичкарига, хотин-бош! Мен тамомла гарант бўлиб борардим. «Е кўдратингдан, бу нима кўргулик?» дейман ичимда.

— Ака, кечирасизу, мени Сиз биров билан адаштиряйсиз шенилла... Терговчи туюқиб кетди. У ўрнидан даст туриб, мен томонга юрди.

— Рустаммисан ахир? Е иссингданан тонасамни хотинингдан тонгандай? Мана қозоқ, мана қалам. Утир! Ёш Уша кўни нима қилган бўлсанг, ҳаммасини шу ерга вазасан, билдингми? Аферислик қиламан, деб ўйласанг, адашсан бола. Сендақаларни кўпни кўрганман!

Чидамадим, Эндигина оғиз жуфтлаган эдим, телефон жинглиб қолди. Терговчи гўшакни маҳкам сиққанча «хўп, опа, хўп бўлади!» деб жаавоб қилди-да, аста стулига ўтириб, мента узоқ вақт анграйиб қолди...

Кейин билсам, бўлажак суҳбатдошим худди ўша соатга хотинини калтақлаб, кўчага ҳайдаб солган Рустам исмли «шаҳс»ни қақртириб қўйган экан.

БИРОНИ БУЗИБ БУЛМАЙДИ!

Муслимбек деган номозхон ошман бор, жуда боодоб йигит. У билан хизмат хонамда гап-лашди ўтирсам, телефон орага «суяндиз», Зудлик билан Тошкентга этиб борилиш ҳақида топшириқ олдим. Суҳбат чала қолди, ошмандан мени уйга элтиб қўйишни сурадим.

Аксига олиб, машинасининг калити ўртоғида экан. Пастга тушиб, шаҳар Ешлар Итти-қоқининг биоро Ингилнидидан унинг ўртоғини қақртирдик. Ярим соатлардан кейин ҳўлиқиб чиқиб келган йигит:

— Нега биорони бузасизлар? Шопилмасанлар ҳам чиқардим туғатиб, — деди биздан ранжингандек бўлиб. Хуллас, машинанинг калитини олиб, йўлга чиқдик. Ача вақтгача жим кетган Мус-

лимбек мендан аста суради: — Дустим, бу «бузоро» деганларингиз бир гап экан-да-а?

БУЛМАГАН ВОКЕА

Шу ерга этиб келганимда кундалигимнинг таваккал қилиб битта бетини оқдим. Унга таниқли қизиқчи Абдулла Акбаров оғиздан ёзиб олганим мана-бу ҳангома туширилган экан:

«Амриқолик астронавтар Ой саҳига қўйишди. Улар Ерни алоҳага қақришяпти: — Ер! Ер! Амриқоликлар Биринчи бўлишди Ойга қўйишди. Бизни қандай эшитдингиз, қабул... Ер! Ер! Амриқоликлар Ойда...» Шу пайт юсимек кеманинг эшиги тақиллаб қўлибди. Учала амриқоликнинг эҳсониси чиққудек бўлишди, аста эпини очинса, белбоғли, эси дўппи кийган иккита ўзбек турганми!

— Сизлар кимсизлар? — дейишди улар қақрилмаган меҳмонларга қараб.

— Мулла акалар, масбодо турп олмайсизларми? — Бу нима деганингиз, Сизлар қаерликсизлар? — Олтириқили! — дейишди ташқарандагилар.

— Бу ерга нимада этиб келдинглар? — КамАЗда! 1992 йил, июль.

Рустам БОИ МУҲАММАД. «Туркистон»нинг Фарғона водийси бўйича ўз муҳбири.